

РЕШЕНИЕ

№ 2916

гр. София, 29.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 08.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **11907** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 46а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на А. Я. срещу заповед № 4432-ПАМ-171/25.10.2021 г. на началник Гранично полицейско управление – Ц., Регионална дирекция „Гранична полиция“, Б., с която му е наложена принудителна административна мярка „връщане до страната по произход“ – Руската федерация.

Жалбоподателят твърди, че заповедта не му е била връчвана. За нея разбира от друга заповед - № 4432 ПАМ-172/25.10.2021 г. на началника на ГПУ Ц. за принудителното му настаняване.

Твърди, че обжалваната заповед е незаконосъобразна. Противоречи на целта на закона доколкото е лице без гражданство, което не е съобразено. На следващо място, държавата по местоназначението следва да бъде посочена в заповедта.

Ответникът началник Гранично полицейско управление – Ц., Регионална дирекция „Гранична полиция“, Б. не взе становище по жалбата.

СГП не взе становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено следното:

Със заповед заповед № 4432-ПАМ-171/25.10.2021 г. на началник Гранично полицейско управление – Ц., Регионална дирекция „Гранична полиция“, Б., на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка „връщане до

страната по произход“ – Руската федерация. В заповедта е посочено, че е издадена на основание чл. 41, т. 1 и чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ.

Цитира се също така докладна записка № 4432р-15135/24.10.2021 г., представена по делото. Видно от докладната се сочи, че жалбоподателят незаконно е преминал българската граница с Република Турция, заедно с още две лица. Жалбоподателят е декларирал, че е роден на 27.3.1992 г. в [населено място], Р. федерация. Представил е „travel document“, издаден от Република Германия и с изтекъл срок на валидност. Видно от този документ, представен по делото, е удостоверено, че жалбоподателят е гражданин на Руската федерация.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Съдът приема, че жалбата е в срок доколкото от страна на ответника не бяха ангажирани доказателства, въпреки изричното им изискване, за датата на връчване на оспорената заповед.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ, в предвидената от закона писмена форма. Не се установяват съществени нарушения на процесуалните норми.

По същество. Процесната заповед е издадена на основание чл. 41, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ, съгласно която връщане до страната по произход се налага, когато чужденецът не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред.

В процесния случай се установява, че жалбоподателят е влязъл на територията на страната. Това влизане е осъществено не по законоустановения ред. В този смисъл следва да се цени протокол № 194/28.10.2021 г. на РС Царево, видно от който е одобрено постигнато споразумение като жалбоподателят се е признал за виновен за това, че умишлено е извършил престъпление по чл. 279, ал. 1 НК – влязъл е на територията на Република България от Република Турция, без разрешение на надлежните органи и не през определените за това места. Посоченото споразумение има силата на присъда, а на основание чл. 300 ГПК е задължителна за останалите съдилища.

Освен, че е осъден за престъпление, каквото е посоченото по-горе, при постановяване на процесната заповед е съобразено и установеното и по това дело, а именно, че жалбоподателят е гражданин на Руската федерация. В този смисъл следва да се ценят неговите твърдения, които удостоверяват неизгодни за него факти; следва да се цени и цитираното по-горе разрешение, което макар и с изтекъл срок, може да е индиция за наличието на посоченото гражданство.

Ето защо съдът намира, че жалбата е неоснователна.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Я. роден на 27.3.1992 г. в [населено място], Р. федерация срещу заповед № 4432-ПАМ-171/25.10.2021 г. на началник Гранично полицейско управление – Ц., Регионална дирекция „Гранична полиция“, Б., с която му е наложена принудителна административна мярка „връщане до страната по произход“ – Руската федерация..

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от уведомяването за изготвянето му.

СЪДИЯ: